

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών 8465/1985,

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 45/86 σελ. 165

Περίληψη: Διαδικασία εργατικών διαφορών. - Υπάγονται και οι διαφορές συνεπεία αδικοπραξιών, οι οποίες γεννώνται εξ αφορμής της εργασίας, όταν ευθύνεται σε αποζημίωση ο εργοδότης ή άλλος εργαζόμενος ή προστηθείς. - Έννοια προστηθέντος. - Περιλαμβάνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο χρησιμοποιούμενο υπό του προστήσαντος για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του. - Διαδικασία εργατικών διαφορών. - Είναι αποκλειστική και υποχρεωτική. - Δικαστήριο αναρμόδιο καθ' ύλην. - Αποφαίνεται περί αυτού και αυτεπαγγέλτως και παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο. - Θάνατος μισθωτού από ατύχημα κατά την ώρα της εργασίας. - Αγωγή της συζύγου του, την οποίαν υποχρεούτο να διατρέφει, κατά του εργοδότη και προστηθέντων. - Υπάγεται στην διαδικασία των εργατικών διαφορών.

Κυριότερες διατάξεις: Κώδ. Πολ. Δικ. 16 § 2 και 3, 46, 663 § 1, 2.

Απόφαση Δικαστηρίου

Δικαστής ο Πρωτοδίκης κ. ΔΙΟΝ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής ο Πρωτοδίκης κ. ΔΗΜ. ΤΡΑΓΚΑΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Η. Αθανασόπουλος, Κ. Ράπτης

Κατά την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 664 έως 676 του Κώδ. Πολ. Δικ. (εργατικήν) και υπό του Μονομελούς Πρωτοδικείου, ως καθ' ύλην αρμοδίου Δικαστηρίου, εκδικάζονται και εάν έτι η αξία του αντικειμένου των υπερβαίνει το εν εκατομμύριον δραχμάς, δεν είναι όμως αυτή (η αξία) κατωτέρα των εκατό χιλιάδων δραχμών, το μεν αι διαφοραί εκ παροχής εξηρητημένης εργασίας ή εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας εξ αφορμής αυτής μεταξύ των εργαζομένων ή των διαδόχων αυτών ή των κατά νόμον δικαιουμένων εκ της παροχής της εργασίας των και των εργοδοτών ή των διαδόχων αυτών, ως ορίζουν ομοιομόρφως αι διατάξεις των άρθρων 16 § 2 (ως ετροποποιήθη και νυν ισχύει διά του άρθρου 1 του ν. 1478/1984) και 663 § 1 του Κώδ. Πολ. Δικ. εν συνδυασμώ με την διάταξιν του άρθρ. 14 του ιδίου Κώδικος, ως ετροποποιήθη και νυν ισχύει διά του αυτού ως άνω άρθρου του ν. 1478/1984, το δε αι διαφοραί εκ παροχής εξηρητημένης εργασίας ή εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας εξ αφορμής αυτής μεταξύ των από κοινού εργαζομένων παρά τω αυτώ εργοδότη, ως ομοιομόρφως ορίζουν αι διατάξεις των άρθρων 16 § 3 (ως νυν ισχύει διά του ειρημένου άρθρου του ν. 1478/1984) και 663 § 2 του Κώδ. Πολ. Δικ., εν συνδυασμώ με την διάταξιν του άρθρ. 14 του ιδίου Κώδικος, ως νυν ισχύει κατά τα ανωτέρω. Εκ δε των ρηθεισών διατάξεων σαφώς συνάγεται, ότι εις την ειδικήν ταύτην καθ' ύλην αρμοδιότητα και διαδικασίαν υπάγονται ου μόνον αι εκ της σχέσεως εργασίας διαφοραί μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών ή μεταξύ των από κοινού εργαζομένων παρά τω αυτώ εργοδότη, αλλά και εξ αφορμής της εργασίας γεννημένοι διαφοραί συνεπεία αδικοπραξιών, δι' ας και ευθύνεται εις αποζημίωσιν ο εργοδότης (Α.Π. 836/1978, Ε.Ε.Δ. 38, 21, Α.Π. 1267/1976 (Ολ.), ΝοΒ 25, 895, Α.Π. 392/1973, Ε.Ε.Δ. 33, 217, Εφετ. Αθηνών 2487/1983 και 2684/1983, Ελλ. Δ/νη 25, 148 και 154 αντιστοίχως, Εφετ. Αθηνών 5902/1979, ΝοΒ 28, 307-308), ή έτερος παρ' αυτώ (εργοδότη) εργαζόμενος ή προστηθείς (Εφετ. Αθηνών 2873/1971, ΝοΒ 20, 230 επ., Π.Πρ. Θεσσ. 907/1975, Ελλ. Δ/νη 1975, 606, Π. Πρ. Αθηνών 9877/1974, Δ. 5, 474, με παρατ. Κ. Μπέη, Π. Πρ. Πειρ. 105/1969, ΝοΒ 18, 719, με παρατ. Σ. Μεταλληνού), ένεκα των δικαιουμένων εγέρσεως αγωγής ως φορέως αυτοτελούς δικαιώματος. Τοιούτον τι συμβαίνει και όταν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας, ο εις διατροφήν υπόχρεως και συνδεόμενος μετά του εργοδότη διά συμβάσεως εξηρητημένης εργασίας εθανατώθη εξ αμελούς πράξεως ή παραλείψεως του εργοδότη ή έτερου προστηθέντος παρά τω αυτώ εργοδότη (Κ. Μπέης, Ερμ. Κώδ. Πολ. Δικ., υπ' άρθρ. 16, Κ. Μπέη. Αι διαδικασίαι ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, τ.Α', § 3, σελ. 233-234, Εφετ. Αθηνών 5902/1979 έ.α., Εφετ. Αθηνών 2873/1971 έ.α., Μ.Πρ. Αθ. 9877/1974 έ.α., Π.Πρ. Πειρ. 105/1969 έ.α.). Η επί των τοιούτων διαφορών ειδική διαδικασία των ρηθέντων του Κώδ. Πολ. Δικ. άρθρων είναι αποκλειστική και υποχρεωτική, καθιερωθείσα ως τοιαύτη εκ λόγων δημοσίου συμφέροντος και συνεπώς η καθοριζόμενη υπό των προδιαληφθεισών διατάξεων διαδικασία δεν δύναται να υποκατασταθή δι' ετέρας γενικής ή ειδικής τοιαύτης (Α. Ντάσιου, Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, τ. Α/Ι § 2, Τρ. Μήτσου, "Η ρύθμιση των ατομικών εργατικών διαφορών στην Ελλάδα", Ε.Ε.Δ. 38,761 επ., ίδια σελ. 765-766, Εφετ. Αθηνών 2484/1983 έ.ά). Ειρήσθω δε ότι εν τη ως άνω έννοια του προστηθέντος, δέον να περιληφθή και η ευρέως νοουμένη τοιαύτη, του προσώπου, φυσικού ή νομικού, το οποίον χρησιμοποιείται υπό του προστήσαντος εις θέσιν ή απασχόλησιν (διαρκή ή μεμονωμένην εργασίαν), ήτις σκοπεύ την διεκπεραίωσιν υποθέσεων και εν γένει την εξυπηρέτησιν των συμφερόντων (επαγγελματικών, οικονομικών κλπ.) του πρώτου (προστήσαντος), μετ' αυτού συμβληθέντος, είτε διά συμβάσεως εργασίας ή έργου ή και οιασδήποτε ετέρας τοιαύτης (Απ. Γεωργιάδου-Μ. Σταθοπούλου, Α.Κ., υπ' αριθ. 922 § 11, υπο§

14, σελ. 745-746). Εξ ετέρου, εν τέλει, κατά το άρθρο 16 Κώδ. Πολ. Δικ., εάν το Δικαστήριο είναι καθ' ύλην αναρμόδιον αποφαίνεται περί τούτου και αυτεπαγγέλτως και καθορίζει το αρμόδιον Δικαστήριο, εις το οποίον παραπέμπει την υπόθεσιν. Εν προκειμένω, διά της υπό κρίσιν αγωγής εκτίθεται ότι ο Χ.Π., πρώην σύζυγος της εναγούσης, κατά τας αρχάς του 1981, προσελήφθη παρά της πρώτης των εναγομένων εταιρείας υπό την επωνυμίαν "Ω", ως τεχνίτης κλιματιστικών εργασιών και εγκαταστάσεων, επί σχέσει εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αντί μηνιαίας αντιμισθίας. Κατά τον Μάιον του 1981 έτους, η εταιρεία αυτή, διά συμβάσεως έργου, ανέλαβε την κατασκευήν εγκαταστάσεων κλιματισμού και συναφών εργασιών εις (...) πολυόροφον οικοδομήν (...). Προστήσασα δε αύτη προς εκτέλεσιν του έργου τούτου την τρίτην και τον τέταρτον των εναγομένων (εταιρείαν υπό τον τίτλον "Ν" και τον Θ.Μ., αντιστοίχως) και δη τον τελευταίον τούτον ως υπεύθυνον εργολάβον, υπό τας οδηγίας και την επίβλεψίν του υπ' αυτής, ωσαύτως, προστηθέντος μηχανολόγου-ηλεκτρολόγου, Χ.Α., δευτέρου των εναγομένων, ανέθεσεν εις τούτους την σχετικήν εργασίαν κατασκευής και τοποθετήσεώς των επί του ως άνω κτιρίου βοηθητικών των εργασιών ικριωμάτων. Ταύτα όμως κατεσκευάσθησαν υπό των ως άνω εναγομένων κατά προφανή παράβασιν των "περί μέτρων ασφαλείας και την εκτέλεσιν των οικοδομικών εργασιών" του π.δ. 778/1980 διατάξεων, ως και άνευ της υπό της αρμοδίας αρχής σχετικής αδείας. Αι μνημονούμεναι δε ενδεικτικώς και λεπτομερώς εν τη ειρημένη αγωγή παραλείψεις των ως αποτέλεσμα έσχον την ανασφάλειαν των εργαζόμενων επί των ως άνω ικριωμάτων, καθόσον ούτοι (οι εργαζόμενοι) εξηναγκάζοντο να αναρριχώνται επί των ικριωμάτων. Τούτ' ένεκεν επεσυνέβη και ο κατά την 10.6.1981 θανάσιμος τραυματισμός του πρώην συζύγου της εναγούσης Χ.Π. (υφισταμένου τότε του μεταξύ των γάμου). (...). Περαιτέρω η ενάγουσα διά τα ως άνω συμβάντα καταλογίζει τας εξής εις τους εναγομένους ευθύνας: α) Εις την πρώτην τούτων, τας απορροούσας εκ της ιδιότητός της ως εργοδότιδος του θανόντος, τας ως υπευθύνου (κυρίας) του όλου έργου και τας ως προστησάσας τους ετέρους εναγομένους, τοιαύτας. β) Εις τον δεύτερον τούτων, τας εκ της ιδιότητός του ως επιβλέποντος μηχανικού τοιαύτας και δη ως μη μεριμνήσαντος διά την αποκατάστασιν των προμνημονευθέντων ελλείψεων των ικριωμάτων και την έκδοσιν της σχετικής αδείας. γ) Εις την τρίτην τούτων, τας εκ της παραβάσεως των ειρημένων κανονισμών και την ως εκ τούτου πλημμελή κατασκευήν των ενδίκων ικριωμάτων τοιαύτας, και δ) Εις τον τέταρτον τούτων, διττώς, ήτοι τας ευθύνας του, ως εκπροσώπου της τρίτης των εναγομένων και τας τοιαύτας, ως ατομικώς υπευθύνου εργολάβου, όστις (εργολάβος) ουδόλως εφρόντισε την ασφαλή κατά τους σχετικούς κανονισμούς τοποθέτησιν των ρηθέντων ικριωμάτων. (...).

Η ενάγουσα, περαιτέρω, ισχυρίζεται, ότι λόγω του επισυμβάντος κατά τα ως άνω θανάτου του πρώην συζύγου της, υπέστη συνολικήν ζημίαν 1.928.230 δραχ. συνισταμένην ειδικώτερον: 1) Εις 120.000 δραχ. δι' έξοδα κηδείας του πρώην συζύγου της, εν αις 30.000 δρχ. διατέθησαν διά την κατασκευήν του τάφου του. 2) Εις 908.330 δρχ., διά την διατροφήν, ην εστερήθη υπό του πρώην συζύγου της κατά το από 10.6.1981 έως 30.6.1981 χρονικόν διάστημα, κατά τα εν τη κρινομένη αγωγή ειδικώτερον εκτιθέμενα. ε) εις 900.000 δρχ. μείον 100 (αίτινες -εκατό δρχ. ήδη επεδικάσθησαν υπό του Εφετείου Αθηνών, κατά την ποινικήν διαδικασίαν) διά την ψυχικήν οδύνην της.

Διώκεται δε διά της υπό κρίσιν αγωγής όπως υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, εις ολόκληρον έκαστος, να καταβάλουν και διά προσωπικής των κρατήσεως, διαρκείας ενός (1) έτους, το ποσόν του ενός εκατομμυρίου εννεακοσίων είκοσι οκτώ χιλιάδων διακοσίων τριάκοντα (1.928.230) δραχ., νομιμοτκωως από της επιδόσεως της άχρις εξοφλήσεως. (...).

Ούτως έχουσα η υπό κρίσιν αγωγή (...), αναρμόδιως εισήχθη ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, δικάζοντος κατά την τακτικήν διαδικασίαν, καθόσον η εκδίκασίς της υπάγεται κατά τα προεκτεθέντα (εν τη μείζονι σκέψει) εις το καθ' ύλην αρμόδιον και δικάζοντος κατά την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 664 έως 676 του Κώδ. Πολ. Δικ. (εργατικήν) Μονομελές Πρωτοδικείον Αθηνών. Τούτοις ακολούθως αυτεπαγγέλτως ερευνουμένης της καθ' όλην αρμοδιότητος του Δικαστηρίου τούτου, δέον όπως συμφώνως προς την διάταξιν του άρθρ. 46 Κώδ. Πολ. Δικ. κηρυσσόμενον αναρμόδιον καθ' ύλην το Δικαστήριο τούτο προς εκδίκασιν της υπό κρίσιν αγωγής, παραπεμφθή αύτη προς εκδίκασιν εις το εν προκειμένω βάσει των εν τω δικογράφω της αγωγής διαλαμβανόμενων, καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιον Μονομελές Πρωτοδικείον Αθηνών, δικάζοντος κατά την εργατικήν διαδικασίαν.

Η απόφασις η αποφαινομένη το Δικαστήριο αναρμόδιον παραπέμπουσα την εκδίκασιν της ενδίκου αγωγής ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην Δικαστηρίου είναι οριστική, καθόσον διά της τοιαύτης αποφάσεως τελειωτικώς απεκδύεται τούτο πάσης επί της διαφοράς εξουσίας, δέον όπως αύτη (απόφασις) διαλάβη διάταξιν δικαστικής δαπάνης. (...).